

שודוקא עדרתו על כך שמצא את המגילות באחתחת הכתבים ולא שקיבלה ולמזה באופן ישיר מר' נתן, וכן העוברה שהמגילות הייתה תחת ידו אבודה או גנבה, הן שמנועות את האפשרות לראותות בו חוליה בשלשלת המסירה של המגילות. ר' נחמן מטשעהין גילה את המגילות באקראי ולא העבירה לאיש, וכך אין חלק בשלשלת המסירה.

קשה לנו למצוא בתיאור זה הוא הטענה, שר' אברם בר' נחמן היה האחד בדור שידע את המגילות ואיש מלבדו לא ידע. אין לעיל שכתב היד שהיה בידי ר' נתן צבי קעניג ושממנו ציטט בספרו "גונה צדיקים" הוא העתקה של מגילת סתרים שעשה ר' אלטר טפליקר; ואם כך, הרי גם ר' אלטר היה בסוד המגילות — ומודע לא אזכור אף הוא בשלשלת המסירה? לכואורה תיאור זה אף מתעלם מן העוברה שהמגילות עדין קיימת והיא מצויה גם היום בידי חסידי ברסלב, או שאין עובדה זו ידועה לו. שאלות אלו מעמידות בספר את ערכה של מסורת ציוריית זו כתיאור נאמן של שלשלת מסירת מגילת סתרים. בהמשך אשוב למסורת זו, ואציג דרך שבה היא יכולה להשתלב עם מכלול הפרטים הנוטפים שאנו יודעים על שלשלת המסירה.

הוצאת המגילות מאוקראינה

הספר "אומן, כך נפרצה הדרך", שראה אור בשנת תשס"א, מתחאר את סיפורו העליות לקבשו של ר' נחמן באומן שלו ר' גודליה פלייער⁵³ ורעני בשנים תשכ"ב-תשכ"ג, שנים רבות טרם הוסר מסך הברזל הטובייטי. תוך כדי תיאור העליות מתברר פרק נוסף בחולדות מגילת סתרים, פרק העוסק בהוצאתה של מגילת הסתרים מאוקראינה ובגלגוליה בקרבת חסידי ברסלב בדור האחרון.

כך מתחאר ר' גודליה פלייער את הנسبות שב簟ן קיבל מר' יהיאל מיכל דורךמן⁵⁴ כתבים הכוללים את מגילת סתרים:

דבר ראשון נתן לי ספר קטן כתוב בכתב יד שנכתב על ידי ר' אלטר טפליקער ע"ה, בו היו כתובים הרוכח דבריהם שכבר נדפסו בספר נוכמי או, והרוכה דבריהם אחרים שלא נדפסו בכלל. ר' מיכל קיבל את הספר מר' אברם שטריננהארץ⁵⁵ כשבירך בביתו, לפני נסיעתו לאוזן ישראל, ספר מאד נדיר, "הספר הזה" — אמר ר' מיכל — "מאדר יקר לי אבל אם אני מאשר ברוסיה אין מה לעשות אותו כאן".⁵⁶

⁵³ ר' גודליה פלייער נולד בארץות היבשת, התקרוב לחסידות ברסלב דרך ר' צבי אריה וחונפלד, ומתגורר היום בירושלים.

⁵⁴ מחסידי ברסלב הבודדים שהמשיכו להגיע לקבשו של ר' נחמן תחת השלטון הקומוניסטי ומארגוני המניין הברטלבאי באומן בראש השנה. היום הוא "זקן אנ"ש", דاش ישיבת האור הנעלם, שהיא היישיבה המרכזית של ברסלב בשכונת מאה שערים בירושלים.

⁵⁵ ראה עלייו להלן נספח ב, העורה 13.

⁵⁶ אומן, כך נפרצה הדרך, עמ' 102.

הרzon לחילץ את הספר הנדרי ולהוציאו מוחץ לנכונות השלטון הקומוניסטי נבע מתחן המציאות הקשה שבה היו שרוויים יהודי אוקראינה בפרט ומרוח אירופה בכלל באוטה העת. כל פעילות בענייני יהדות הייתה עלולה להעמיד את העוסקים בה בסכנה חמורה, והאפשרות לחיות חיים יהודים הלכה והצטמצמה. ר' מיכל חשש שלא ישורודدور המשך לחסידי ברסלב בברית המועצות ושהוא לא יהיהomi להבהיר את הספר יקר הארץ.⁵⁷ במקום אחר בספר מוכאים פרטימנווספים על הספר שקיבל ר' גודליה פלייער מר' מיכל דורפמן:

כבר הזכרתי שר' מיכל שיחי נתן לי ספר בכתב יד של ר' אלטר טפליקער זצ"ל הי"ד, ושם יש דברים רבים שלא נdfsו שכינו אמר לר' נתן ור' נפתלי תלמידיו מה יקרה באחרית הימים. כמו כן אמר לר' נתן שכחוב הכל בראשי תיבות, ושלא יספר לאף אחד מה ששמע, ובכל דור יהיה למשחו את הספר הזה שייעבור מיד לידי, זהה נקרא מגילת סתרים הקוצר. חלק מזה היה בספר שר' מיכל נתן לי. כשהבאתי לאיי והראיתי את הספר לר' הירש ליב⁵⁸, אמר לי זהה שלו, משום שר' אלטר טפליקער כתוב את הספר, והשארו אצל בנו,⁵⁹ ר' הירש ליב קנה את הספר ממנו ב-155 רובל. כשיצא מروسיה פחד שיקחו את זה ממנו, והשארו את זה לר' אברהם סופר (שטויננהארץ) ע"ה, ור' אברהם נתן את זה לר' מיכל, בעל נכדו. ר' מיכל נתן לך את הספר כדי שיגיע אליו וזה שלי, אבל אל תפחד אם זה אצלך סימן שהוא צריך להיות שלך. רקתן לי להסתכל בוה", אמר לי.⁶⁰

מידע זה מאפשר לנו לנסות לשער את מסלול התגלגולותה של המגילה, או לפחות של אחת מההעתקות שלה, מימי ר' נחמן מברסלב ועד ימינו. ר' נחמן גילה את מגילת סתרים כדברים שבעליפה לר' נתן ולר' נפתלי. ר' נתן העלה את המגילה על הכתב והשארו אותה באמצעות הכתבים. ר' נחמן מטשערין, שיטפל בכתבים שנתו לאחורה מותו של ר' נתן והביא רבים מהם לדפוס,⁶¹ וראה את הכתבים ותיאר אותם בהערות שהוסיף לספר "ימי מוהננ"ת". ר' אלטר טפליקער, שהיה יד ימינו של ר' נחמן מטשערין וסייע בעודו בהעתיק כתבי היד,⁶² העתיק גם את מגילת הסתרים שהיתה

57 שם, בעיקר עמ' 100-101.

58 ר' הירש ליב נפטר בשנת תש"ם. ראה עליו אומן, כך נפרצה הדרך, עמ' 151-159.

59 אני יודע לאיזה בן מכונים הדרבים. לר' אלטר היה בן בשם ר' שמואל שמלק (ראה גידולי הנחל, עמ' יד) וכן בן בשם ר' דוד ("מכובא", בתוך ביאור הליקוטים, עמ' ט) ובן נוסף בשם ר' אליעזר, שנזכר בטשערין (שיח שרפי קדוש, חלק ה, תקמו, עמ' וט). מסתבר יותר שמדובר באחורה, שכן מתקבל שהוא רשם את כתבי אביו (ראה "מכובא", שם, עמ' י).

60 אומן, כך נפרצה הדרך, עמ' 173.

61 ראה עליו גידולי הנחל, עמ' עז; נוה צדיקים, עמ' עו, קלח, קמד.

62 ראה על כך גידולי הנחל, עמ' י-יד.

בכתב ידו של ר' נתן. ר' אלטר נרצה בפוגרים בטעפליק בשנת חרע"ט, וההעתקות שעה נשארו ביד בנו. ר' הירש ליבק קנה את הכתבים מיד בנו של ר' אלטר, אך כאשר עלה לארץ ישראל נאלץ להשאיר אותם בידי ר' אברהם שטרנהארן. ר' אברהם שטרנהארן העבירם לר' מיכל, שהוא נשוי לנכדו, וזה העבירם לר' גודליה פלייר כדי שיוציאם מאוקראינה הסובייטית.⁶³

בין הכרות המגילות לבין ידיעת סודה

הניטין לשחרור את הדרך שבה נמסרה המגילה לא שילב בתוכו את סיפורה של ציירל, בתו של ר' אהרן ליפובצקי, על אף שאביה היה היהודי בודו שידע את המגילות והוא לימדיה לר' אברהם בר' נחמן חזון. עוד קודם לכן הערנו על הקשיים שמעלה סיפור זה, שאינו עולה בקנה אחד עם ידיעתו שר' נחמן מטשעരין, ר' אלטר מטפליק, וכפי שעה מכתבי היד של המגילות גם ר' זלמן ממעודוויזדוקע⁶⁴ ועוד אחרים הכירו את המגילות ואף העתיקו אותה.⁶⁵

בשילוב עם חסידי ברסלוב בעניין זה הועלתה הטענה, שאף אם אדם רואה וקורא את המגילות, גם אם הוא ידוע לפתחה את ראשית התיבותה, אין זה אומר שהוא יודע את סודה ופשרה. דברי ציירל והמסורת האומורית שرك אדרט אחד מכל דור יודע את המגילות מתחיחסים לידענות פשר המגילות ולא לידענה הטעינה של הכתוב בה. וכך גם אם ר' נחמן מטשעരין רואה את המגילות אין זה אומר שהוא הבין מה צפונְה בה. ר' נחמן מטשעരין בעירותו לא ראה את עצמו כתלמידו של ר' נתן, ורק לאחר פטירת ר' נתן הכיר ר' נחמן בגדרותיו ובסתמוכתו של ר' נתן ובחיותו הצינור המרכזיה להורותיו של ר' נחמן.⁶⁶ על כן אין זה סביר שר' נתן יבחר לגלות את פשר המגילות דוקא לר' נחמן מטשעരין, שאטו לא היה בקשר הדוק. מדברי ר' נחמן מטשעരין המשולבים ב"ימי מוחרגנט" נראה, שהיכרותו עם המגילות נוצרה במקורה. תוך כדי עיסוק בכתבי ר' נתן ובhabatam לדפוס מצא את המגילות ואת ההתייחסות אליה

63. ליבבן נוספת של מקורות אלו ולמקורות נוספים על קיום המגילות ועל שורשת המסורת ראה בנספח א.

64. ראה טוף שיתה שנייה במגילת הסתורים. ר' זלמן ממעודוויזדוקע היה תלמידיו המובהקים של ר' נתן. ר' זלמן היה בנו של ר' ישעיה שלום, שהיה בנו של ר' יודל מדאשיב. שלושה שימושו כרבנים של מעודוויזדוקע. סבו, ר' יודל מדאשיב, היה מחסידי ר' נחמן הוויטיקים והמקורבים ביותר, והוא גם שמע ושמיר את המעשה הסורי מלחמת (על כך ועל דמותו ראה מרק, המעשה מלחמת, עמ' 423, 420, ומקורות נוספים שם בהערה 54). אבי, ר' ישעיה שלום, שימר חיזיון מעניין של ר' נחמן ידוע משום מקור נוסף. לחיזיון זה אני מקיש עין במקומות אחר — "מבחן האותיות" (בהכנה). ראה עליו גידולי הנחל, עמ' כט.

65. סיפורה של ציירל אינה משתלבת גם בתיאור שלשלת המסורת שבביאה הרב שיק בספר פעולות הצדיק.

66. ראה על כך גידולי הנחל, עמ' עד.

באמחתה הכתבים. גם ר' אלטר טפליקר, שעוזר על ידו של ר' נחמן מטשעரין והעתיק את כל ההשומות ואת מגילת סתרים, לא שותף בסוד ובפער הפנימי של מגילת סתרים.⁶⁷ וגם האנשים הנוספים שהמגילה התגללה לידיים אכן מכיריהם את הטקסט אך לא קיבלו את פשרו ומשמעותו, והמגילה נשארת מגילת סתרים עלומה וסתומה גם לאחר שקוראים אותה. סוד המגילה ופשרה אכן היה ידוע לאחר בדור. ר' נפתלי העביר אותו לר' אהרן ליפובצקי ור' אהרן ליפובצקי העבירו לר' אברהם חזן, ואילו ר' אברהם חזן הכרה לא העביר את הסוד הלאה. לטענותם, היום אולי יש הרבה יותר שהמגילה ידועה להם, אך אין בהם אחד שידוע את פשרה.

טענה זו נסמכת גם על העוכדה שהמגילה הכתובה היא אך ורק הראשי פרקים ותמצית מרכזות של שיחת ר' נחמן בנושא סדר בית הגואל צדק, ואין היא שכותב מלא של שיחה זו. "האחד שבדור" שידע את סוד המגילה ידע לא רק את ביאור הקיצורים וראשי התייבות שנרשמו במגילה שכחוב, אלא גם את השלמת הפרטים והנוסאים השונים שנאמרו במגילה שבעל-פה אך מעולם לא עלו על הכתב, או עלו במגילה ככותרת בלבד ללא פירוט התוכן והפרטים. האחרון שידע את סוד מגילת סתרים במלילו, כולל גם את מגילת סתרים שבעל-פה, היה ר' אברהם חזן.

3. כתבי היד

בידי מזוינים צילומים של שני כתבי יד שונים של מגילת סתרים. הראשון והחשוב שבהם הוא כתב ידו של ר' אלטר טפליקר, והשני מכונה שיחות מאג"ש והוא העתקה שנעשתה בדורנו. שם המעתיק היה רשום בשער המחברת, אך נמחק בכוונה מכונן. כתב יד נוסף של העתקה בת זמנה וקרואתי אך לא ניתנה לי הרשות לצלם, ולכנן לא אתייחס אליו במסגרת זו.

כתב יד ר' אלטר טפליקר
כתב יד זה מלואה במסורת האומרת שהוא כתב ידו של ר' משה יהושע בושיליאנסקי, המכונה ר' אלטר טפליקר. קביעה זו מסתבcta מפרט כתב היד כפי שנראה להלן, וניתן גם להוכחה אותה מהשוואה למכתבים בכתב ידו של ר' אלטר טפליקר.⁶⁸ כתב יד זה

67 בשיחה שהייתה לי עם אחד מהרבנים המרכזים בברסלב הוא חזר וטען שר' אלטר לא מוסמך, ועל כן גם את כתב היד שלו אין לראות כמוסמך. בשכת של אחר שיתנתנו הוא חזר על דבריהם אלו בשיעור שאמר בפניו מאות חסידיו. יתכן שככל רצה להקרים תגובה לפרסום המגילה, ולאפשר הסחיגות מהמשתמע ממנה. לי אין ספק שכותב היד של ר' אלטר אמין לחילטן, ואין שום פה לפיקפוק בעדותו שהעתק את מגילת סתרים אותה מכתב ידו של ר' נחן. גם בקרוב החסידים השונים שאטם שוחחי ושנחביבים מומחים לכתבי היד הבוטלבאים לא עלה ערוור כלשהו על אמינותו של ר' אלטר טפליקר.

68 ראה להלן נספח א.

הוא חלק מתוך כתב יד מקיף יותר ובו העתקות שונות של ספרות ברוסלבית. העתקה חשובה ורבת עניין המצויה בו, מלבד מגילת סתרים, היא "ספר השמות מה" מוהר"ן". ספר זה תואר על ידי ר' נתן צבי קעניג בספרו "נוה צדיקים", והוא מכונה על ידו "הشمאות כת"ז", ש"אספס וקבצם הרה"ח [הרב החסיד] ר' משה יהושע המכונה ר' אלטר מטעלליק וצ"ל". ומזכירים בו "כמה פרשטי דברים אשר לא נמסרו אלא מפה לאחן מכמה טעמי כמוסים, ויש אשר אדרמי'ר וצ"ל הוהיר מלגלותם".⁶⁹

כתב היד של ספר השמות מה" מוהר"ן הוא כנראה המקור לקונטרס הנדרפס "הشمאות מה" מוהר"ן" שנזכר עם הספר "ימי התלאות" בשנת תרצ"ג על ידי ר' שמואל הורוביץ,⁷⁰ והוא כולל גם את המעשים הסודיים מעשה מהשריון ומעשה מהלחם.

בפתחה לספר "הشمאות מה" מוהר"ן" מובאת הקדמה המעתיק, וזה לשונה:

ספר השמות מספר חי מוהר"ן אשר נשמר בעות הדפוס ולא נדפסו, ונקבעו פה הן עניינים שלמים והן סיום המימרות אשר תחלתם נדפסו והסיום נשמט ולא נדפס: וזאת לדעת אשר ציוני הדין והאותיות שרשמתי בכרך הזה לספר חי מוהר"ן הנדרפס הוא הנדרפס בלעמברג פעמי' ראשונה לפרט זה ייחמנו מעשנו הוא שנות תרלו לפ"ק [לפרט קטן] גם געתך פה איזה השמות מספר ימי מוהרנ"ת הנדרפס ג"כ [גם כן] בלעמברג שנה הנ"ל. געתך בשנת תרנת לפ"ק פה טעפלייך.⁷¹

הפרטים אכן הולמים את ר' אלטר טפליקר. ר' אלטר היה יד ימינו של ר' נחמן מטשעരין, שהוצאה לאור הן את "חי מוהר"ן" והן את "ימי מוהרנ"ת", והוא הרבה לעסוק בהעתקה כתבי יד ובעריכת ליקוטים.⁷² שנת ההעתקה, חרגנ"ח (1898), כארבע שנים לאחר פטירת ר' נחמן מטשעരין, ומקום ההעתקה טעפלייך מחאים אף הם. לאחר אותו חלק בכתב היד הקורי ספר "הشمאות מה" מוהר"ן" מובאת מגילת סתרים. גם למגילת מקדים המעתיק הקדמה המהווה מעין שער למגילת סתרים, וזה לשונה:

העתקה מקונטרס הגקרה מגלה סתרים מכתיבת יד מורה מוהר"ן⁷³ נתן צ"ל אותן באות אשר שמע מורה' הר' נתן צ"ל [זכר צדיק לבוכחה] מפי אדרמי' [אדוננו מורהנו ורבנו] הקדוש הנגמ'ח [הנחל נובע מקור חכמה] כל סדר ביתא הג"ז [הגואל צדק] שיבא בימה בימינו אמן והעתקיי ההעתקה זו זאת מכורך.

69. נוה צדיקים. עמי קציג-קציג.

70. כנראה בעית שהוחתו באקראניה העתיק ר' שמואל הורוביץ מכתיב יד זה.

71. הקומה וז הודפסה בספרו של קעניג, נוה צדיקים.

72. ראה עלי גידולי הנחל, עמי יג-יד: "מבוא", ביאור הליקוטים, עמי ח-ה.

73. על דרך סימון ראשי התיבות והקיצורים בכתב היד ראה להלן חלק שני, הערא 1.

א'חד] מספר חי מוּהָרֶן אשר היה אצל ר' נפתלי זצ"ל והכרך היה כתובית יד
מורנו מוּהָרֶן זצ"ל [מורנו הרוב נתן ذכר צדיק לברוכת].

צורת כתב היד, גודל העמוד וצורת העמוד בשני כתבי היד — הן ההשומות מ"חיי מוּהָרֶן" והן העתקה מגילת סתרים — והם, ונראה שמתוך יד מעתק אחד יצאו. אמנים בмагילת סתרים הכתובה מורחות יותר, אך נראה שהבול זה נבע מחשיבות הטקסט ומכך שחלקו כתוב בראשי תיבות בלבד; העתקתו דורשת אפוא תשומת לב והקפדה יתרה על כל אות ואות.⁷⁴

משום מה העתק ר' אלטר תחילתה את החלק השני של מגילת סתרים, שנאמר בשנת תקס"ט, ולאחריו את החלק הראשון, שנאמר בשנת תקס"ו. להלן הן ביצילום כתב היד והן בפערונו שלו הבאתו את הדברים על פי סדרם: קודם השיחה שנאמרה בשנת תקס"ו, ולאחר מכן השיחה שנאמרה בשנת תקס"ט. השוואה בין כתב יד זה לבין כתבי היד שתוארו בספרים "נוה צדיקים", "פעולות הצדיק" ו"אומן, כך נפרצה הדרך" וראה נספח ג כתבי היד, חלק א.

כתב יד שיחות מג"ש

כתב יד זה מצוי בתוך מהכורה שורות בכרכיה קשה. בשער המחברת ורשות: "שיחות מאנ"ש" ונוסף על כך גם 'מגילת סתרים' מכתיבת יד מוּהָרֶן זצ"ל". שם המעתיק ושם האדם שעבورو נעשתה העתקה היו רשותם, אך נמחקו בכוונה מכונן. רוכבו של כתב היד "הועתק מכתבייך וחוברות של הרוב ר' נתן ליברמנש שליטא".⁷⁵ אך יש גם "שיחות שהועתקו מכתבי הר' משה גילדמן זל" ושיחות שנשמרו מיבלחת"א [יבכלו לחיים טובים אווכים] ר' לוי"ץ [לווי יצחק (בןדר)] שליט"א".⁷⁶ בחלק העליון של הדרפים שכבה מגילת סתרים ורשות 'מגילת סתרים' שהועתק מכתבי הר' גולד ליברמנש שליט"א".

בכתב יד זה מצויה אף ו록 מגילת סתרים השנייה, שנאמרה ביום ר', ערב שבת קודש, ח' במנחמת-אב תקס"ט.

בקדמה למגילת סתרים ישם שינוי נוסח קלים מכתיב יד טפליקר שביזינויו, מלבד ההבהרה שהעתקה זאת נעתק מהעתקה אשר הועתקה מכרך אחד מספר 'חיי

74 כך גם נראה מותן דורך רישום המעשה העוסק בר' יוסף שלמה מקאנדריע, מחבר הספר "אלים", מעשה שכבר נדפס בספר כוכבי אור (תשכ"א). חלק מעשיות ומשלים, עמ' כט. מעשה זה איתנו חלק מגילת סתרים, אך נשים מהחוויי דף השער של מגילת סתרים והוא רישום בצעיפות ובה כדורן העתקה של ספר ההשומות מחיי מוּהָרֶן ולא כדורן העתקה מגילת סתרים. ניסין לקשר בין מגילת סתרים נעשה על ידי יוסף ויס; וראה ויס, מחקרים, עמ' 213.

75 ר' נתן ליברמנש, מהמשפיעים היודעים בברסלב היום, היה חבר בוועדר העולמי של חסידי ברסלב.

76 נפטר בשנת תשמ"ט.

מוהר"ן⁷⁷ אשר היה אצל ר' נפתלי זיל ובכך היה כתיבת ידי מוהרנ"ת זיל". ללם שלענין המעתיק עמודה העתקה קודמת, והוא עצמו לא ראה את הספר שהיה אצל ר' נפתלי וככיתבת ידו של ר' נתן.

לאחר סיום מגילת סתרים והערות המעתיק על מקורותיו, באotta שורה עצמה ולא רוח מייחד ישנה חוספת דברים הנפתחת ב"וاني שמעתי מורה אברהם בר"ג מטולשין, שהובאו אמר...". כאן אנו מוצאים במלואם את דברי ר' אברהם בר"ג מטולשין, שהובאו באופן מוקוטע ומצונזר בספר "גונה צדיקים".⁷⁸

מכאן ניתן להסיק שישנו שורש משותף להעתקה המובאת ב"שיחות מאן"ש" ולהעתקה שהייתה לפניו ר' נתן צבי קעניג שمبادיל אותו מכתב יד ר' אלטר טפליקר שבידינו.

בהעתקה זו של מגילת סתרים חלק גדול מראשי התיבות פתוחים ומשולבים בಗני הטקסט בלבד שנותר סימן לכך שבמקורם הובאו בראשי תיבות בלבד. חלק אחר מראשי התיבות נשארו בראשי תיבות, אך לאחריהם מובאת פתיחה של הקיצור בסוגרים. פתיחה של חלק נוסף מראשי התיבות נעשית בהערות שליליות בתחום העמור. לעיתים היה המעתיק מסופק בשאלתא אין לפתח ראשי תיבות, והוא צירף סימן שאלה או את המילה לנראה. ניתן לראות שישנם מקומות שבהם המעתיק ה添ט בעונחו ראשי התיבות: הואفتح תחילת את ראשי התיבות באופן מסוים ולאחר מכן התחרט, מחק וכותב מעל למחקה את הפתיחה החדש.⁷⁹ סימנים אלו מלמדים שפתיחה ראשי התיבות לא נעשתה על סמך מסורת בכתב או בעל-פה שומרה את פענוח ראשי התיבות, אלא נעשתה מודעה של המעתיק, שאת רשמי לבטו ניתן לראות בהעתקה.

מהמחיקות ניתן לשער שגם בכתב יד ליברמנש עצמו עירין היו ראשי התיבות ללא פתרון ועל כן המעתיק לשיחות מאן"ש החלבט בפתרון כתוב ומחק וחור וכותב. מאידך גיסא קרבה בין כתב יד זה לכתב היד שהיה לפני קעניג מעלה את האפשרות, שגם לפניו מעתיק כתב יד ליברמנש הובאו חלק מראשי התיבות כאשר פתרונות עמים, כמו שתיאר קעניג בנוגע לכתב היד של פנוי, ש"מפעונח הרובה ר"ת"⁸⁰ חלק אחר יותר בראשי תיבות ואותו ניסה המעתיק לפענוח בכחות עצמו.⁸¹ אקדמים ואומרים שלענין⁸² בפתחת ראשי התיבות שנעשה בשיחות מאן"ש נפלו

77 ראה לעיל ליד ציון הערה 47.

78 למשל, את ראשי התיבות ב"בفتح המעתיק תחילת כבן-בן, אך לאחר מכן שינה את הנון"ן הסופית והוסיף לה קו בחתימתה שתהפק לנוין וגלילה והוסיף לצידה את האותו, וכן מחק את למילה השניה בן וכותב מעל השורה בכוורת, ובכך פתח את הסוגרים כבווור. ראה להלן כתב היד בנספח "כתב יד שיחות מאן"ש", עמ' 232-234.

79 גונה צדיקים, עמ' עט.

80 חשוב לציין בהקשר זה, שהרכבת נתן צבי קעניג זיל הוא גיסו של הרוב ליברמנש שליט"א.

טעויות רבות, וקיים של הטעויות מוכיח את הקביעה שהמעתיק פתח את ראשיו התיוכות מדעתו בלבד ושלא הייתה בידו מסורת בעל-פה המגלת את מה שהוסתר בכתב.

להלן יובא צילום כתוב היד של ר' אלטר טפליקר, ולאחר מכן — הצעתי לפענו הטקסט; בנספח ג (3) יובא נוסח כתוב היד שיחות מאנ"ש.

חַלֵק שְׁנִי

מָגִילַת סְתָרִים

כתב יד ר' אלטיר טפליקר והטקסט המופיענה